

PARAPIJA

NR. 500
XIV EILINIS
SEKMADIENIS
2020 07 05

Pakuonio, Piliuonos ir Viršužiglio parapijų leidinys

www.pakuonioparapija.lt

Sekmadieninis leidinys "Parapija" į Jus kreipiasi jau 500-ąjį kartą! 500-asis numeris Jums džiaugiasi, būdamas Jūsų rankose, ir skaitomas! Šis leidinys daug kartų Jums kalbėjo, provokavo, vertė mąstyti, supažindino Jus su aktualiomis (ir ne tik!) temomis ir mintimis. Buvo momentų, kuomet šis leidinys galvojo, kad yra nereikalingas, ir norėjo daugiau nevarginti Jūsų... Bet, jis šiandien 500-ąjį kartą, kaip Martyno Mažvydo katekizmas, sako: "Broliai seserys, imkit mane ir skaitykit ir tatai skaitydami permankykit..."

Kartą vakarieniaujant mano dukra Heilė (tuomet dar naujokė gimnazijoje) pareiškė: „Mano mokytojas ant manęs supyko.“ Kai pasiteiravau, kodėl, ji paaiškino: „Aš paklausiau, ar jis ateistas. Jis atrėžė, kad jo tikėjimas – ne mūsų reikalas.“ „Ir ką tu atsakei?“, – pasidomėjau. „Pasakiau, kad tai kaip tik yra mūsų reikalas, nes tikėjimas daro įtaką tam, kaip dėstomas dalykas.“ Jis atsakė: „Taip, aš ateistas.“ „Taip ir maniau,“ – atsakė pasipiktinusi mano dukra.

Aš nustebeu, kad ji suprato, jog pasaulėžiūra daro įtaką istorijos dėstymui. „Iš kur sužinojai?“ – paklausiau. Ji paaiškino: „Tėti, tu visuomet kartodavai, kad mūsų tikėjimas formuoja požiūrį į įvairius dalykus.“

Neprisiminiau, kad kada būčiau mokęs vaikus šio principo, tačiau prisiminiau pokalbius prie pietų stalo, kai su Sende ir vaikai aptardavome tikėjimo ir gyvenimo klausimus. Manau, Heilės sugebėjimas atpažinti mokytojo požiūrį ir jo neišsigąsti iš dalies buvo mūsų pokalbių rezultatas.

**“Šlovė tau, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie,
kad karalystės paslaptis apreiškėi mažutėliams.”**

plg. Mt 11, 25

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Zch 9, 9–10; Ps 144, 1–2, 8–11, 13–14; Rom 8, 9, 11–13

Psalms atliepas

Dieve, mano Valdove, aš Tavo vardą garbinsiu amžiais.

Evangelija pagal Matą (11, 25–30)

Anuo metu Jėzus kalbėjo: „Aš šlovinu tave, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, kad paslėpei tai nuo išmintingųjų ir gudriųjų, o apreiškėi mažutėliams. Taip, Tėve, nes tau taip patiko. Viskas man yra mano Tėvo atiduota; ir niekas nepažįsta Sūnaus, tik Tėvas, nei Tėvo niekas nepažįsta, tik Sūnus ir kam Sūnus panorės apreikšti. Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti: aš jus atgaivinsiu! Imkite ant savo pečių mano jungą ir mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies, ir jūs rasite savo sieloms atgaivą. Mano jungas švelnus, mano našta lengva“.

Evangelijos komentaras (plg. Viktorija Urbonaitė, Katalikų teologijos licenciatė):

Noriu papasakoti istoriją apie keturmetį berniuką, atvežtą į Aušvicą ir sumaištyje atskirtą nuo mamos. Stiprios kariškių rankos rūšiuoja žmones į dvi voras: vienoje stovi seneliai, vaikai ir ligoti – jie žengia tiesiai į dujų kameras, o kitoje išsirikiavę tie, kurie jauni ir stiprūs, kuriems suteikta galimybė išgyventi. Berniukas atsiduria minioje, laukiančioje mirties, o jo mama šiurkščiai nustumiama tarp tų, kurie dar gyvens. Staiga ji girdi – skaudžiai pasikūkčiodamas verkia jos sūnus. Ji atpažįsta jo balsą tarp visų kitų. Nepaisydama sargybinių įspėjimų, taip greitai, kad niekas nespėja jos sugriebti, ji prasibrauna pro žmones iki savo berniuko, paima jį už rankos ir ištaria: „Nebijok. Aš būsiu su tavimi.“ Susikibę rankomis jiedu įeina į dujų kamerą.

Kartais klausiamo savęs ir kitų – kodėl gi Jėzus mirė ant kryžiaus? Kodėl Jis nenužengė, neparodė savo valdžios ir galybės? Juk kaip būtų lengva išpažinti Tą, kuris yra nepalaužiamai stiprus ir galingas. „Jo valdžia bus nuo jūros lig jūros, ir nuo upės lig žemės pakraščių“, – kartotume drauge su Zachariju. Vis dėlto giliai širdyje žinome, kad Jėzaus išsisukimas nuo mirties būtų reiškęs ne ką kita, kaip: „Aš bijau. Ten, kur tu dabar eini, pernelyg tamsu. Aš ten neisiu, gal tu eik vienas.“ Tuomet mes iš tiesų būtume vieni vieni ir to vienišumo niekas negalėtų užgydyti.

Todėl Jėzaus gyvenimas, Jo įvykis tiesiog šaukia: „Nebijok. Aš esu su tavimi!“ Dar daugiau – Jis kaip su mažiausiu, yra kantrus, laukia, klausosi tavęs tarp visų tavo plepalų, veiklaus gyvenimo triukšmo, skundų dėl gyvenimo nesklaidumų ir bėdų. Tavo paties širdyje, iš kurios taip įnirtingai vis bandai pabėgti, į kurią leidžiasi kasdienybės rūpesčiai, nerimas ir lipnus liūdesys – būtent čia, tavo širdyje, stovi Dievas, kuriam nereikia kelių ir nuorodų, kuris žino visą tavo gyvenimą – Jis čia. Kai mumyse gyvenantis Kūrėjas susitinka su mumis, ateina tikra, gili ramybė, kuri nebesitraukia, pasitikėjimas, kuris nebeklausinėja, saugumas, kuris nebūkštuoja, stiprybė ir jėga, kuri visu grožiu sužydi silpnume. Kai savo širdyje kalbame su Dievu, – tas pokalbis būna kuklus ir be žodžių gausos. Ir kai mes leidžiame savo širdžiai kalbėtis su Juo, kokia paguoda nuskamba Jėzaus žodžiuose: „Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti: aš jus atgaivinsiu!“

Jėzus sako: „Viskas man yra mano Tėvo atiduota; ir niekas nepažįsta Sūnaus, tik Tėvas, nei Tėvo niekas nepažįsta, tik Sūnus ir kam Sūnus panorės apreikšti.“ Ak, kaip mes turėtume trokšti, kad Jis panorėtų mums apreikšti savo Tėvą! Pirmiausia turiu išmokyti sekti Tėvo Sūnumi. Sekti Juo – tai išsivaduoti iš beviltiškos savignyos, iš kaustančios baimės, tai suvokti, kad pasitikėjimas ir laisvė nėra saldainis, tarsi kažkas kitas atliks tavo tikėjimo kelionę. Sekti Sūnumi – tai atsiverti Jam, klausytis Jo bežodės kalbos, džiaugtis Jo artumu, patirti gydančią meilės skausmą.

„Mano jungas švelnus, mano našta lengva.“ Nepamiršk to, kai savo širdyje jausi tuštumą ir tylą, kai įsisukęs į dienos reikalus imsi kažko beprotiškai ilgėtis, kai artinsis tavo gyvenimo vakaras. Nebijok. Jis visada su tavimi. Amžinai...

Laisvi ir išlaisvinti žmonės

Išsilaisvink iš daiktų galios

Pirmiausia stenkitės būti laisvi nuo daiktų. Viešpats kviečia mus evangelinės, saikingumo paženklintos gyvensenos, ragina nepasiduoti vartojimo kultūrai. Tai reiškia ieškoti esminių dalykų, mokytis atsisakyti daugybės to, kas nereikalinga bei nenaudinga, kas dusina. Atsibokkite nuo troškimo turėti, nuo pinigų garbinimo ir jų švaistymo. Pirmutinę vietą skirkite Jėzui. Būtent Jis gali išlaisvinti iš stabmeldystės, padarančios mus vergais. Brangūs jaunuoliai, pasitikėkite Dievu! Jis mus pažįsta, myli ir niekada mūsų neužmiršta. Jis rūpinasi lauko lelijomis, todėl juo labiau pasirūpins, kad mums nieko netrūktų. Be to, norint įveikti ekonominę krizę, irgi būtina keisti gyvenseną ir vengti išlaidavimo. Kaip reikia drąsos būti laimingam, lygiai taip reikia drąsos ir būti saikingam. (*Žinia Pasaulio jaunimo dienos proga, 2014 m. sausio 21 d.*)

Perženk žmogiškojo efektyvumo apskaičiavimus

Galop svarbu iš Evangelijos pasimokyti skelbimo stiliaus. Net ir būdami kupini geriausių ketinimų, kartais galime pasinaudoti tam tikrai valdžios manijai, prozelitarizmui ar nepakančiam fanatizmui. Evangelija, priešingai, kviečia atmesti stabmeldišką sėkmės ir galios garbinimą, perdėtą rūpinimąsi struktūromis ir tam tikrą baimę, labiau susijusią su užkariavimo nei tarnavimo dvasia. Karalystės sėkla, nors ir mažytė, neregima bei kartais nereikšminga, tyliai auga Dievo nepaliamojamo veikimo galia: "Su Dievo karalyste yra kaip su žmogumi, kuris beria dirvon sėklą. Ar jis miega ar keliasi, ar naktį ar dieną, sėkla dygsta ir auga, jam visiškai nežinant kaip" (Mk 4, 26-27). Pirmiausia pasitikėti turime štai kuo: Dievas pranoksta mūsų lūkesčius ir netikėtai nustebina savo dosnumu, sudaigindamas mūsų darbo vaisių daugiau, nei įstengia apskaičiuoti žmogus. (*Žinia Pasaulinės maldos už pasaulikumus dienos proga, 2017 m.*)

Liaukis sėdėjęs prie vergovės stalo

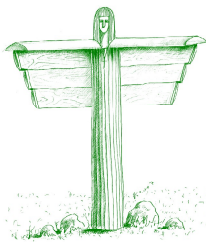
Mūsų egzistenciniame kelyje visuomet yra polinkis atsispirti išlaisvinimui; bijome laisvės ir, keista, tačiau daugiau ar mažiau nesąmoningai mieliau renkames vergiją. Laisvė mus gąsdina, nes atsiduriame laiko ir mūsų atsakomybės jį nugyventi gerai akivaizdoje. O vergija laiką sumažina iki "momento", ir šitaip jaučiamės saugesni, ji mums leidžia išgyventi akimirkas, atskirtas nuo jų praeities ir nuo mūsų ateities. Kitaip tariant, vergija mums neleidžia iki galo išgyventi dabarties, nes iš jos pašalina praeitį ir uždaro duris į ateitį, į amžinybę. Vergija mus įtikina, kad negalime svajoti, skristi, tikėtis.

Prieš keletą dienų vienas didis italų menininkas pasakė, kad Viešpačiui buvo paprasčiau iš Egipto ištraukti izraeliečius nei iš izraeliečių širdžių ištraukti Egiptą. Jie buvo "taip", "fiziškai", išlaisvinti iš vergijos, tačiau keliaudami per dykumą ir susidūrę su daugybe sunkumų ir alkio, pradėjo jausti nostalgiją Egiptui ir prisiminti, kaip "valgydavo... svogūnus ir česnakus" (plg. Sk 11, 5); tačiau pamiršdavo, kad visa tai valgydavo prie vergijos stalo. Mūsų širdyje slypi nostalgija vergijai, nes ji iš pažiūros yra labiau raminanti, labiau nei laisvė, kuri kur kas rizikingesnė. Kaip mums patinka būti uždarytiems į narvą daugybės fejerverkų, kurie iš pažiūros gražūs, tačiau iš tiesų trunka vos keletą akimirku! Tai ir yra akimirkos karalystė, akimirkos žavesys! (*Homilija, 2014 m. gruodžio 31 d.*)

Būk žmogiškas, nes esi daugiau nei žmogus

Visapusiškai žmogiški tampame tada, kai esame daugiau negu žmonės, kai leidžiame Dievui išvesti mus iš mūsų pačių, kad pasiektume savo tikrąjį būtį. Štai šitai yra evangelizacinės veiklos šaltinis. Juk jei kas nors patyrė šią meilę, grąžinančią gyvenimui prasmę, tai kaip jis gali netrokšti pasidalyti ja su kitais? (*Evangelii gaudium, 8*)

Parapijos skelbimai

Šv. Onos šventė Viršužiglyje

Liepos 26 d., sekmadienį, 13 val., Viršužiglio bažnyčioje bus švenčiama Šv. Onos šventė. Tai Viršužiglio bažnyčios titulinė šventė.

Pakuonio bažnyčioje liepos 26 d., sekmadienio Eucharisija bus švenčiama 10 val., o Piliuonos koplyčioje tame sekmadienyje Eucharistija nebus švenčiama.

Planuokime, ruoškimės ir visi susirinkime Viršužiglyje Šv. Onos šventėje!

Pirmosios Komunijos šventė Viršužiglio bažnyčioje

Švenčiant Šv. Onos šventę Viršužiglyje, ją švesime kartu su šeimomis, kurios šiais metais ruošia savo vaikus pirmajai Komunijai. Vaikai pirmą kartą pilnai dalyvaus Eucharistijos šventime – dalyvaudami ir Komunijoje – bendrystėje su visais susirinkusiais ir pačiu Jėzumi, priimant Jį duonos ir vyno pavidalais.

⇒ Dievas nori grandinėms nesupančiotų moterų ir vyrų

Dievas mums rodo, kad Jis yra geras Tėvas. Kaip tai padaro? Kaip? Tai padaro per įsikūnijimą savo Sūnaus, kuris tampa kaip vienas iš mūsų. Per šį konkretų vyrą, vardu Jėzus, galime suprasti tai, ką išties nori pasakyti Dievas. Jis nori, kad žmonės būtų žmogiški, laisvi, kad visada jaustųsi kaip vaikai, ginami gero Tėvo.

Kad galėtų įgyvendinti šį paveikslą, Dievui reikia tik žmogaus. Jam reikia moters, motinos, kuri pagimdytų Sūnų. Ji – Mergelė Marija, kurią pagerbiame. Marija buvo visiškai laisva. Būdama laisva ji ištarė "taip". Ji padarė amžiną gėrį. Ji pasitarnavo Dievui ir žmonėms. Sekime jos pavyzdžiu, jeigu norime žinoti, ko Dievas laukia iš mūsų, savo vaikų. *(Susitikimas, 2014 m. rugpjūčio 5 d.)*

Bus daugiau.

Ištraukos iš pop. Pranciškaus knygos „Šio gyvenimo laimė“

Liepos 6 d. (pirmadienį) 20.30 val.
Pakuonio parapijos parke
minėjimas skirtas
Lietuvos valstybės dienai

Tautiška giesmė aplink pasaulį...

21.00 val. drauge giesdome mūsų šventą, Tautišką giesmę, bendrausime prie arbatos puodelio, vakarą pratęsimė su liaudiškų dainų pasidainavimais.

Maloniai kviečiame

Renginio dalyvių prašome laikytis sveikatos apsaugos reikalavimų

Organizatoriai: Pakuonio laisvalaikio salė, Pakuonio seniūnija

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienų raj.

Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710, AB DnB NORD bankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.